

Grund, og som jeg maa gaa ud fra ere tagne fra samme Aar. Men Hovedsagen er, at naar man har fastsat et bestemt Grundlag for Fordelingen — og jeg antager, de Herrer Socialdemokrater ville anerkende det Grundlag, som en Gang er fastslaaet —, maa København paa dette Grundlag have, hvad der tilkommer den.

Naar jeg da sammen med nogle af mine Kammerater har foreslaaet at forhøje Beløbet til 375,000 Kr., er det ud fra det Synspunkt, at det Beløb, som i Regeringsforslaget var fastsat til København, var rigtigt efter det Grundlag, man havde lagt for Beregningen, men naar der efter den Tid fra Statskassen er flyttet et betydeligt Beløb over til Hjælp for Landkommunerne — der er ikke givet mere til Købstæderne —, skal dette Beløb ogsaa lægges til Grund, naar man beregner det, København skal have, og efter dette skulde København have 22—23,000 Kr. til. Vi have derfor sat omtrent 25,000, d. v. s. 375,000 Kr. ialt. Naar der er sat: omtrent, er det netop, for at Regeringen skulde foretage den endelige Beregning og finde det absolute Tal.

Saa er der kun eet tilbage at hævde, og det er, at København til enhver Tid skulde have det Beløb, som tilkommer Hovedstaden i Forhold til det øvige Land. Da det øvrige Lands Tilskud er stigende med Lærerkræfterne, med Forøgelsen af Skolerne o. s. v., er det, for at dette kan naas, nødvendigt, at der med visse Mellemrum sker en Omberegning for Københavns Vedkommende. Om man nu vil sætte den til hvert tredje eller hvert femte Aar, er en Smagsag, men det kunde man vel nok enes om. Naar den her er sat til hvert femte Aar, er Grunden den, at man mente at kunne benytte Folketællingen som Grundlag for Optællingen af de skolesøgende Børn. Det er muligt, efter hvad der er oplyst senere, at man ikke kan bruge Folketællingslisterne dertil; men det gør heller ikke noget, for saa kan Ministeriet simpelt hen hvert femte Aar inddrage Beregningerne fra de forskellige Amter og fra København. Saa vil det have det Grundlag, som er nødvendigt, og saa vil Omberegningen ganske naturligt blive saadan, at København kan faa mindre, for saa vidt Børnetallet er synkende i Forhold til Landet, ligesom den kan faa mere, hvis dens Børnetal, som nu, er stærkt stigende i Forhold til Landet. Jeg mener derfor, at dette Ændringsforslag i nogen Maade øver Retfærdighed mod København.

Sluttelig vil jeg sige, at jeg beklager, at Reformpartiets Medlemmer i Udvalget ikke have sluttet sig dertil, som der i Begyndelsen syntes at være nogen Lyst til. Jeg mener nemlig, at Regeringspartiets Medlemmer ikke ere tjente med ved saa mange smaa Lejligheder, hvor de neppe have haft det til Hensigt, at faa Skyld for at være københavnerfjendske, og det faa de ubetinget ved en Lejlighed som denne. Her drejer det sig ikke om store Kapitaler, men om at øve Retfærdighed, og naar de ikke ville gaa med til det, give de det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nogen Ret til at sige: Ja, de skulle naturligvis nok sørge for at faa det mest mulige til Landkommunerne, men naar det drejer sig om os, er der Uvillighed eller mindre Villighed. Jeg tror nu ikke, dette er rigtigt. Jeg tror, det er en Talemaade, som har faaet for stærkt Sving. Men man giver den kun Næring, naar man ikke vil gaa med til et Forslag som dette, som ingen tør benægte er retfærdigt. Derfor opfordrer jeg varmt de Herrer til at gaa med dertil. Jeg er vis paa, at en stor Del af dem erkender, at det er rigtigt, og naar man for øvrigt ved alle andre Lejligheder søger at bryde Spidsen af denne gamle — hvad skal man kalde det — Animositet mellem Land og By eller, rettere sagt, mellem Landet og København, skulde de Herrer være de første til ved en Lejlighed som denne, hvor de kunne gøre det, at yde deres Bidrag til, at denne Animositet brydes. Lige saa lidt som det fremmer en god Udvikling her i Landet, at der fra Landboernes Side raabes „Københavneri“, lige saa lidt fremmes den, naar der fra Københavnernes Side raabes „Bonderegimente“. Det er Ting, som begge Parter skulde gøre deres for at forbedre, og her er en af de smaa Lejligheder dertil. Jeg opfordrer derfor varmt de Herrer til at stemme for dette Ændringsforslag.

Det næste Punkt, jeg vil sige et Par Ord om, er Rengøringen. Jeg er saa uheldig — om man vil til Glæde for det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds —, at jeg har sluttet mig til Flertallet i denne Sag, som i nogen Tid syntes at være en Stente, man havde ondt ved at hoppe over. Jeg giver ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds Ret i hele den Udvikling, han fremsatte, men jeg er tilbøjelig til at give ham Ret i, at Beløbet her er for lavt ansat. Jeg har imidlertid tænkt mig, at naar man ikke kunde komme videre end til de